

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 991

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 octombrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.208. — Hotărâre pentru stabilirea regimului juridic al unor locuințe din blocul 3A, Str. Sporturilor nr. 10, Cartier Episcopiei, municipiul Buzău, județul Buzău, construit prin Programul de construcții locuințe pentru tineri, destinate închirierii, aflate în administrarea Consiliului Local al Municipiului Buzău, precum și a măsurilor necesare în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, referitoare la vânzarea acestora.....	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.163/803. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea anexei nr. 51 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022	3–4
3.164/787. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 2.286/472/2022 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a art. 229 alin. (5) și art. 232 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	4–6
ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Decizia nr. 3.807 din 27 iunie 2022 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.....	7–15

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru stabilirea regimului juridic al unor locuințe din blocul 3A, Str. Sporturilor nr. 10, Cartier Episcopiei, municipiul Buzău, județul Buzău, construit prin Programul de construcții locuințe pentru tineri, destinate închirierii, aflate în administrarea Consiliului Local al Municipiului Buzău, precum și a măsurilor necesare în vederea aplicării prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, referitoare la vânzarea acestora

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. II alin. (1) din Legea nr. 89/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, al art. 10 alin. (1) din Legea nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul bunurilor din domeniul public al statului a unor locuințe din blocul 3A, Str. Sporturilor nr. 10, Cartier Episcopiei, municipiul Buzău, județul Buzău, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, aflate în administrarea Consiliului Local al Municipiului Buzău, trecute, în condițiile legii, în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 291/2019, astfel cum a fost modificată și completată prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 221 din 16.09.2020 și prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 133 din 19.09.2021.

(2) Se aprobă trecerea locuințelor înscrise în inventarul bunurilor din domeniul public al statului potrivit alin. (1), prevăzute în anexă, din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia.

(3) Autoritățile publice locale care administrează, în condițiile Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, locuințele din blocul de locuințe prevăzute în anexa care face

parte integrantă din prezenta hotărâre înscriu în inventarul bunurilor din domeniul privat al statului locuințele din blocul de locuințe trecute în proprietatea privată a statului potrivit alin. (2), conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget nr. 668/2014 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor imobile proprietate privată a statului și a drepturilor reale supuse inventarierii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Consiliul Local al Municipiului Buzău stabilește valorile de vânzare și efectuează operațiunile de publicitate imobiliară, în condițiile legii, pentru locuințele din blocurile prevăzute la art. 1.

(2) Stabilirea valorilor de vânzare a locuințelor prevăzute la art. 1 se realizează, în condițiile legii, potrivit prevederilor Normelor metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 962/2001, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 5 octombrie 2022.
Nr. 1.208.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând unele locuințe din blocul 3A, Str. Sporturilor nr. 10, Cartier Episcopiei, municipiul Buzău, județul Buzău, construite prin Programul de construcții locuințe pentru tineri, destinate închirierii, în conformitate cu prevederile Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se înscriu în domeniul public al statului și trec din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a statului și care rămân în administrarea Consiliului Local al Municipiului Buzău

Nr. crt.	Denumirea construcției, adresa imobilului	Caracteristicile tehnice ale construcțiilor/imobilului
1.	JUDEȚUL BUZĂU	
1.1	1.1 Locuințe pentru tineret — Cartier Episcopiei, Str. Sporturilor nr. 10, bloc 3A, municipiul Buzău, județul Buzău CF nr. 58074-C1-U25, C1-U26, C1-U27, C1-U28, C1-U29, C1-U30, C1-U31, C1-U32, C1-U33, C1-U34, C1-U12, C1-U13, C1-U41, C1-U40, C1-U39, C1-U37, C1-U36, C1-U38, C1-U42, C1-U43, C1-U44, C1-U45, C1-U46, C1-U47, C1-U53, C1-U51, C1-U49	Aria desfășurată construită = 1.779,00 m ² Total locuințe: 27 (ap. 1, ap. 4, ap. 5, ap. 7, ap. 9—11, ap. 13, ap. 15, ap. 17, ap. 19, ap. 21, ap. 23, ap. 25, ap. 27, ap. 28, ap. 29, ap. 31, ap. 33, ap. 34, ap. 35, ap. 37, ap. 39, ap. 40, ap. 41, ap. 43, ap. 44) Valoare de inventar = 4.402.106,00 lei
	Total locuințe județul Buzău	Număr de locuințe: 27
	Total general locuințe	27

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 3.163 din 10 octombrie 2022

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 803 din 30 septembrie 2022

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 51 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022

Având în vedere:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 129/2022 pentru modificarea art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2022 privind stabilirea unor măsuri în cadrul sistemului de sănătate, precum și pentru interpretarea, modificarea și completarea unor acte normative, pentru prelungirea unor termene, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul sănătății;
- Referatul de aprobare nr. AR 18.009 din 10.10.2022 al Ministerului Sănătății și nr. DG 3.113 din 30.09.2022 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, în temeiul prevederilor:
  - art. 229 alin. (4) și ale art. 291 alin. (2) din titlul VIII „Asigurările sociale de sănătate” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
  - Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, cu modificările și completările ulterioare;
  - art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
  - art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 51 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.068/627/2021 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare în anul 2021 a Hotărârii Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 și 642 bis din 30 iunie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Casele de asigurări de sănătate contractează pentru trimestrele II, III și IV ale anului 2022 cu unitățile sanitare cu paturi suma alocată de Casa Națională de Asigurări de Sănătate cu destinația de servicii medicale spitalicești după reținerea sumelor prevăzute la art. 91 din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 696/2021, cu modificările și completările ulterioare. Sumele reținute la nivelul caselor de asigurări de sănătate se vor utiliza în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (2) din anexa nr. 23 la ordin.”

2. La articolul 1 alineatul (4) litera a), partea introductivă și punctele a1) și a3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Suma aferentă serviciilor medicale spitalicești, pentru afecțiunile acute, a căror plată se face pe bază de tarif pe caz rezolvat (DRG) pentru spitalele finanțate în sistem DRG,

respectiv tarif mediu pe caz rezolvat pentru spitalele non-DRG, se stabilește astfel:

— număr de cazuri estimat a se realiza în trimestrele II, III și IV x indice case-mix 2022 x tarif pe caz ponderat pentru anul 2022; respectiv

— număr de cazuri estimat a se realiza în trimestrele II, III și IV x tarif mediu pe caz rezolvat pe specialități;

a1) Suma contractată (SC) de fiecare spital prevăzut în anexa nr. 23 A la ordin cu casa de asigurări de sănătate, pentru servicii de spitalizare continuă pentru afecțiuni acute în sistem DRG, se calculează astfel:

$$SC = Nr\_caz \times ICM \times TCP.$$

În formula de mai sus, Nr_caz reprezintă numărul de cazuri estimat a se realiza în trimestrele II, III și IV ale anului 2022, TCP și ICM reprezintă tariful pe caz ponderat și, respectiv, indicele case-mix prevăzute în anexa nr. 23 A la ordin, pentru anul 2022.

a3) Numărul estimat de cazuri ce poate fi contractat pentru trimestrele II, III și IV ale anului 2022 se stabilește prin negociere.

La negocierea numărului de cazuri estimate pe spital și pe secție/compartiment se va avea în vedere numărul de cazuri realizate în anii 2019—2021 și trimestrul I al anului 2022, la nivelul spitalului (ținându-se cont de paturile contractate cu spitalul pe secție/compartiment, precum și de modificările de structură aprobate/avizate de Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică, după caz), precum și modul de realizare a indicatorilor calitativi în anii 2019—2021 și trimestrul I al anului 2022.”

3. La articolul 1 alineatul (4) litera b), partea introductivă și punctul 1 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) Suma pentru spitalele de boli cronice, precum și pentru secțiile și compartimentele de cronici, inclusiv îngrijiri paliative (prevăzute ca structuri distincte în structura spitalului aprobată/avizată de Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică, după caz) din alte spitale se stabilește astfel:

— număr de cazuri estimat a se realiza în trimestrele II, III și IV x număr de zile de spitalizare estimat a se realiza pe caz de către spitale pe secții/compartimente x tariful pe zi de spitalizare.

1. Numărul de cazuri estimat

Numărul de cazuri estimat a se realiza în trimestrele II, III și IV pe spitale/secții/compartimente se negociază în funcție de cazurile externate total și pe secții realizate în anii 2019—2021 și trimestrul I al anului 2022, la nivelul spitalului (ținându-se cont de paturile contractate cu spitalul pe secție/compartiment, precum și de modificările de structură aprobate/avizate de Ministerul Sănătății sau direcția de sănătate publică, după caz) și al județului. La stabilirea numărului de cazuri estimat a se realiza în trimestrele II, III și IV pe spital/secție/compartiment se ține seama de modul de

realizare a indicatorilor calitativi în anii 2019—2021 și trimestrul I al anului 2022.

Numărul de cazuri estimat a se realiza se defalcă pe trimestrele II, III și IV ale anului 2022.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Decontarea serviciilor medicale spitalicești acordate în regim de spitalizare de zi de unitățile sanitare cu paturi aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate se efectuează la nivelul realizat, prin încheiere de acte adiționale de suplimentare a sumelor contractate, după încheierea lunii în care au fost acordate serviciile medicale, dacă a fost depășit nivelul contractat.”

5. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Măsurile prevăzute la art. 1 și 2 din prezenta anexă sunt aplicabile până la data de 31 decembrie 2022.

(2) Măsura prevăzută la art. 3 din prezenta anexă este aplicabilă serviciilor medicale de spitalizare de zi acordate începând cu luna octombrie 2022.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Alexandru Rafila

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Adela Cojan

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 3.164 din 10 octombrie 2022

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 787 din 27 septembrie 2022

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 2.286/472/2022 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a art. 229 alin. (5) și art. 232 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Având în vedere:

— prevederile art. 229 alin. (5) și ale art. 232 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 696/2021 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anii 2021—2022, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului sănătății nr. 1.488/2022 pentru stabilirea cuantumului alocației de hrană în unitățile sanitare publice;

— Referatul de aprobare nr. AR 18.010 din 10.10.2022 al Ministerului Sănătății și nr. DG 3.006 din 26.09.2022 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

în temeiul prevederilor:

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 2.286/472/2022 privind stabilirea condițiilor pentru punerea în aplicare a art. 229 alin. (5) și art. 232 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 28 iulie 2022, se modifică după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Suma corespunzătoare alocației de hrană ce face obiectul decontării de către casele de asigurări de sănătate este aferentă cazurilor, respectiv zilelor de spitalizare în regim de spitalizare continuă acordate de unitățile sanitare publice și decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, precum și zilelor aferente însoțitorilor persoanelor internate.”

2. În anexa nr. 1, la articolul 3, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) să deconteze unităților sanitare publice, inclusiv sanatoriilor și preventoriilor, în termen de 20 de zile calendaristice de la data depunerii documentelor necesare decontării sumei corespunzătoare alocației de hrană aferente cazurilor și zilelor de spitalizare decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, inclusiv a sumei corespunzătoare alocației de hrană aferente însoțitorilor persoanelor internate, pe baza facturii însoțite de documentele justificative;”

3. În anexa nr. 1, la articolul 4, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) să transmită lunar, până la data de 20 a lunii în curs pentru luna anterioară, casei de asigurări de sănătate factura însoțită de documentele justificative, în vederea decontării sumei corespunzătoare alocației de hrană, în condițiile art. 229 alin. (5) și ale art. 232 alin. (1) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în

cuantumul stabilit prin Ordinul ministrului sănătății nr. 1.488/2022, aferentă cazurilor, respectiv zilelor de spitalizare în regim de spitalizare continuă acordate de unitățile sanitare publice și decontate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, precum și însoțitorilor persoanelor internate;”

4. În anexa nr. 1, la articolul 5 alineatul (2), tabelul de la litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. de persoane însoțitoare estimat	Nr. de zile de internare estimat aferent persoanelor însoțitoare din coloana c1	Nivel alocație de hrană	Suma
c1	c2	c3	c4 = c2 x c3
		..... lei *)	

5. În anexa nr. 1, la articolul 5, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Suma totală contractată aferentă alocației de hrană este de ..... lei [suma de la alin. (2) lit. a) + suma de la alin. (2) lit. b)] și se defalcă lunar și trimestrial, după cum urmează:

Trimestrul I: ..... lei, din care:

— ianuarie: ..... lei

— februarie: ..... lei

— martie: ..... lei

Trimestrul II: ..... lei, din care:

— aprilie: ..... lei

— mai: ..... lei

— iunie: ..... lei

Trimestrul III: ..... lei, din care:

— iulie: ..... lei

— august: ..... lei

— septembrie: ..... lei

Trimestrul IV:

— octombrie: ..... lei

— noiembrie: ..... lei

— decembrie: ..... lei.”

6. În anexa nr. 2, tabelul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Tabel 1. Centralizatorul sumelor aferente alocației de hrană care se asigură prin transferuri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate (FNUASS)

Luna ..... anul .....

Nr. crt.	Nr. total CNP-uri ¹⁾	Nr. CNP-uri	Nr. de zile de internare	Nivelul alocației de hrană/zi ²⁾	Suma de plată
c1	c2	c3	c4	c5	c6 = c4 x c5
1.	Nr. total CNP-uri beneficiare ale alocației de hrană în cuantum de 22 de lei, din care:			22 lei	
2.	Nr. total CNP-uri beneficiare ale alocației de hrană în cuantum de 33 de lei			33 lei	
3.	Nr. total CNP-uri beneficiare ale alocației de hrană în cuantum de 22 de lei care au și însoțitori			44 lei	
4.	Nr. total CNP-uri beneficiare ale alocației de hrană în cuantum de 33 de lei care au și însoțitor			55 lei	
5.	Nr. total CNP-uri pentru care au fost acordate servicii medicale spitalicești în regim de spitalizare continuă, care nu au primit hrană, dar care au însoțitor			22 lei	
	TOTAL	X		X”	

7. În anexa nr. 2, nota 2) de sub tabelul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2) Se completează cu una dintre categoriile de pacienți prevăzute în anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.488/2022 pentru stabilirea cuantumului alocației de hrană în unitățile sanitare publice, după cum urmează:

- 1a — pentru pacienți spitalizați — copii și adulți;
- 1b — pentru pacienți spitalizați — copii și adulți, cu însoțitor;
- 2a — pentru bolnavi TBC — copii și adulți;
- 2b — pentru bolnavi TBC — copii și adulți, cu însoțitor;
- 3a — pentru bolnavi HIV/SIDA — copii și adulți;
- 3b — pentru bolnavi HIV/SIDA — copii și adulți, cu însoțitor;
- 4a — pentru bolnavi hepatită — copii și adulți;
- 4b — pentru bolnavi hepatită — copii și adulți, cu însoțitor;
- 5a — pentru bolnavi neoplazici — copii și adulți;
- 5b — pentru bolnavi neoplazici — copii și adulți, cu însoțitor;
- 6a — bolnavi diabet — copii și adulți;
- 6b — bolnavi diabet — copii și adulți, cu însoțitor;
- 7a — bolnavi arși;
- 7b — bolnavi arși, cu însoțitor;
- 8a — lăuze;
- 8b — lăuze, cu însoțitor;
- 9 — pentru pacienți spitalizați care nu primesc hrană, cu însoțitor (cum ar fi, spre exemplu, pacienți copii sugari care primesc alimentație exclusiv la sân).”

8. În anexa nr. 2, tabelul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Tabel 3. Centralizatorul sumelor aferente alocației de hrană care se asigură prin transferuri de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate (FNUASS) Trimestrul ..... anul .....

Nr. crt.	Nr. total CNP-uri ¹⁾	Nr. CNP-uri	Nr. de zile de internare	Nivelul alocației de hrană/zi ²⁾	Suma de plată
c1	c2	c3	c4	c5	c6 = c4 x c5
1.	Nr. total CNP-uri beneficiare ale alocației de hrană în cuantum de 22 de lei			22 lei	
2.	Nr. total CNP-uri beneficiare ale alocației de hrană în cuantum de 33 de lei			33 lei	
3.	Nr. total CNP-uri beneficiare ale alocației de hrană în cuantum de 22 de lei care au și însoțitori			44 lei	
4.	Nr. total CNP-uri beneficiare ale alocației de hrană în cuantum de 33 de lei care au și însoțitor			55 lei	
5.	Nr. total CNP-uri pentru care au fost acordate servicii medicale spitalicești în regim de spitalizare continuă, care nu au primit hrană, dar care au însoțitor			22 lei	
	TOTAL	X		X”	

9. În anexa nr. 2, nota 2) de sub tabelul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2) Se completează cu una dintre categoriile de pacienți prevăzute în anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.488/2022 pentru stabilirea cuantumului alocației de hrană în unitățile sanitare publice, după cum urmează:

- 1a — pentru pacienți spitalizați — copii și adulți;
- 1b — pentru pacienți spitalizați — copii și adulți, cu însoțitor;
- 2a — pentru bolnavi TBC — copii și adulți;
- 2b — pentru bolnavi TBC — copii și adulți, cu însoțitor;
- 3a — pentru bolnavi HIV/SIDA — copii și adulți;
- 3b — pentru bolnavi HIV/SIDA — copii și adulți, cu însoțitor;
- 4a — pentru bolnavi hepatită — copii și adulți;
- 4b — pentru bolnavi hepatită — copii și adulți, cu însoțitor;
- 5a — pentru bolnavi neoplazici — copii și adulți;
- 5b — pentru bolnavi neoplazici — copii și adulți, cu însoțitor;
- 6a — bolnavi diabet — copii și adulți;
- 6b — bolnavi diabet — copii și adulți, cu însoțitor;
- 7a — bolnavi arși;
- 7b — bolnavi arși, cu însoțitor;
- 8a — lăuze;
- 8b — lăuze, cu însoțitor;
- 9 — pentru pacienți spitalizați care nu primesc hrană, cu însoțitor (cum ar fi, spre exemplu, pacienți copii sugari care primesc alimentație exclusiv la sân).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 3.807

din 27 iunie 2022

Dosar nr. 3.781/2020

Președinte: Maria Hrudei	— judecător
Marius Ionel Ionescu	— judecător
Florentina Dinu	— judecător
Ionel Ciprian Burlacu	— magistrat-asistent

La data de 23 iunie 2022 s-au luat în examinare recursurile principale declarate de reclamanta S.E.E. — S.A. și de intervenientele D.E.E.R. — S.A. și S.F.Î.S.E. „E. S.” — S.A. împotriva Sentinței civile nr. 670 din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel B. — Secția a a contencios administrativ și fiscal, precum și recursul incident declarat de pârâțul Guvernul României prin Secretariatul General împotriva aceleiași sentințe.

Dezbaterile cauzei au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Înalta Curte a amânat pronunțarea hotărârii pentru data de 27 iunie 2022, când, în aceeași compunere, a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE,

asupra recursurilor de față,
din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Circumstanțele cauzei**1. Obiectul cererii de chemare în judecată**

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel B. — Secția a a contencios administrativ și fiscal la data de 23 iulie 2020, reclamanta S.E.E. — S.A., în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României, a solicitat anularea în integralitate a Hotărârii Guvernului (H.G.) nr. 1.041/2003, cu cheltuieli de judecată.

În cauză au formulat cereri de intervenție principală E.F. — S.A., S.F.Î.S.E. „E. S.” — S.A. și D.E.E.R. — S.A. și cereri de intervenție accesorie, în sprijinul pârâtului, M.E., N.S., S.E.R.E.J.H., S.E., F.N.S.E.P., B.I., B.I.A., M.Ș., P.R., P.V., G.C., G.E.I., A.M.A., B.A., S.I., Z.L., P.I., D.A., I.C., B.P., G.I., R.I., K.S., D.G., S.P., B.L., D.V., D.M.T., S.G.M., S.O., P.V., M.P., T.F., G.M., H.R., K.L., P.I., P.Ș., C.V., P.I., C.M., F.A., B.A., S.F., M.I., G.E., S.A. și S.T.

La termenul de judecată din data de 20 aprilie 2021, instanța de fond a încuviințat în principiu toate cererile de intervenție.

2. Hotărârea instanței de fond

Prin Sentința civilă nr. 670 din 28 aprilie 2021, Curtea de Apel B. — Secția a a contencios administrativ și fiscal a dispus următoarele:

— a respins excepțiile inadmisibilității, tardivității acțiunilor în anulare (acțiunea principală și cererile de intervenție principală), lipsei calității procesuale active a intervenientelor principale, lipsei interesului intervenientelor principale;

— a respins ca nefondate cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta S.E.E. — S.A. și cererile de intervenție principală formulate de intervenienții E.F. — S.A., S.F.Î.S.E. „E. S.” — S.A. și D.E.E.R. — S.A., în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României prin Secretariatul General;

— a admis cererile de intervenție accesorie, în favoarea Guvernului României, formulate de intervenienții M.E., N.S., S.E.R.E.J.H., S.E., F.N.S.E.P., B.I., B.I.A., M.Ș., P.R., P.V., G.C., G.E.I., A.M.A., B.A., S.I., Z.L., P.I., D.A., I.C., B.P., G.I., R.I., K.S., D.G., S.P., B.L., D.V., D.M.T., S.G.M., S.O., P.V., M.P., T.F., G.M., H.R., K.L., P.I., P.Ș., C.V., P.I., C.M., F.A., B.A., S.F., M.I., G.E., S.A. și S.T.

3. Recursurile exercitate în cauză

Împotriva Sentinței civile nr. 670 din 28 aprilie 2021, pronunțată de Curtea de Apel B. — Secția a a contencios administrativ și fiscal, au declarat recurs principal reclamanta S.E.E. — S.A. și intervenientele D.E.E.R. — S.A. și S.F.Î.S.E. „E. S.” — S.A., precum și recurs incident pârâțul Guvernul României prin Secretariatul General.

3.1. *Reclamanta S.E.E. — S.A. a declarat recurs principal*, în temeiul dispozițiilor art. 488 alin. (1) pct. 4, 6 și 8 din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

Arată că a invocat următoarele motive de nelegalitate ale actului contestat:

- H.G. nr. 1.041/2003 încalcă principiul ierarhiei actelor juridice prevăzut de art. 4 alin. 3 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative;

- H.G. nr. 1.041/2003 este nelegală întrucât a fost adoptată în lipsa avizului consultativ prevăzut obligatoriu de Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social;

- H.G. nr. 1.041/2003 aduce atingere dreptului de proprietate așa cum este reglementat de Constituție, Codul civil și CEDO.

Prin adoptarea H.G. nr. 1.041/2003 se încalcă dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile, respectiv scopul pentru care se constituie o societate.

Pe fond, Curtea de Apel B. a respins cererea formulată de reclamantă, în esență, instanța reținând (eronat) următoarele:

— chiar dacă facilitatea ar fi fost reglementată prin lege și nu prin hotărâre a Guvernului, finalitatea ar fi fost aceeași, respectiv reclamanta ar fi fost nevoită să suporte aceste cheltuieli;

— H.G. nr. 1.041/2003, prin obiectul său, nu se încadrează în dispozițiile art. 5 din Legea nr. 109/1997, respectiv nu reglementează relațiile de muncă și nici funcționarea agenților economici;

— reclamanta nu a făcut dovada că acordarea acestei facilități i-ar îngreuna sau bloca activitatea, ci doar o diminuare a profitului;

— acordarea facilității este „o măsură de tradiție în sistemul nostru de drept”.

I. „*Instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești*” — *motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.*

Astfel, primul motiv de nelegalitate invocat, respectiv încălcarea principiului ierarhiei actelor juridice consacrat de prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și reluat în art. 108 (fost 107) din Constituție, a fost soluționat în mod eronat de către instanța de fond, printr-o imixtiune nepermisă a instanței de fond în atribuțiile puterii legislative.

Așa cum a arătat, principiul ierarhiei actelor juridice este consacrat de prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative care, la alin. (3) al art. 4, intitulat „Ierarhia actelor normative”, prevede că: „Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.”

Art. 77 din Legea nr. 24/2000 statuează că actele date în executarea unui act normativ se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului.

Faptul că hotărârile de Guvern, ca acte administrative cu caracter normativ, se adoptă exclusiv în vederea organizării executării legilor rezultă, indiscutabil, și din prevederile art. 11 lit. c) și art. 26 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, în vigoare la data adoptării H.G. nr. 1.041/2000.

Acest principiu este regăsit și în Constituția României la art. 1 alin. (5).

Mai mult, potrivit art. 108 (fost art. 107) din Constituție:

„(1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.

(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.

Așadar, conform Legii supreme a țării, actele normative date în executarea actelor normative primare (legi sau ordonanțe de Guvern) trebuie să fie emise cu respectarea competenței constituționale și legale a organului emitent și cu respectarea actelor normative cu forță juridică superioară.

Este consacrat astfel regimul constituțional al hotărârilor Guvernului, potrivit căruia hotărârile trebuie să se întemeieze pe lege sau pe un act normativ cu forță juridică a legii. Aceste dispoziții constituționale sunt dezvoltate și în cuprinsul Legii nr. 24/2000 și subsecvent în H.G. nr. 555/2001 privind aprobarea Regulamentului privind procedurile pentru supunerea proiectelor de acte normative spre adoptare Guvernului din 7.06.2001 (în vigoare la data adoptării H.G. nr. 1.041/2003).

Apreciază că raționamentul instanței de fond, potrivit căruia, „chiar dacă acordarea facilităților pensionarilor din domeniu energiei s-ar fi stabilit prin act juridic de forță legii, actul respectiv ar fi produs același efect în patrimoniul reclamantei”, este profund eronat și încalcă chiar regimul constituțional al hotărârilor de Guvern, care, așa cum a arătat, trebuie să se întemeieze pe lege sau un act normativ cu o forță superioară.

Este cert că hotărârea atacată nu a fost întemeiată pe un act normativ cu forță superioară, acest fapt nefiind tăgăduit. De altfel, pârâta nu a precizat temeiul în baza căruia a adoptat H.G. nr. 1.041/2003, limitându-se la a invoca Legea nr. 254/2010 ca act ce a stat la baza emiterii H.G. (act normativ emis ulterior adoptării H.G. nr. 1.041/2003 și fără legătură cu prezenta cauză).

Principiul legalității implică, pe de o parte, faptul că administrația trebuie să respecte ierarhia normelor, iar, pe de altă parte, faptul că aceasta nu poate acționa dacă nu este „abilitată” de o regulă de drept. Această abilitare privește competența autorității administrative de a emite un act administrativ.

Prin urmare, principiul legalității presupune ca un act să fie conform cu întreaga piramidă a actelor cu forță juridică superioară, forța unui act fiind dată de poziția unui organ în ierarhia autorităților publice.

Instanța nu se poate substitui voinței legiuitorului care a consacrat expres principiul ierarhiei actelor juridice, întrucât echivalează cu o ingerință a instanței în activitatea de legiferare. Or, în speță, instanța a încălcat acest principiu constituțional și a stabilit eronat că, deși actul contestat nu se întemeiază pe un act cu forță superioară, chiar dacă facilitățile erau reglementate prin lege, finalitatea actului ar fi fost aceeași, respectiv reclamanta ar fi fost obligată să suporte aceste facilități.

Astfel, instanța de judecată nu are competența de a desființa norme juridice instituite prin lege și de a crea în locul acestora alte norme sau de a le substitui cu norme cuprinse în alte acte normative, întrucât ar încălca principiul separației puterilor în stat consacrat în art. 1 alin. (4) din Constituție, precum și prevederile art. 61 alin. (1) potrivit cărora Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.

Din moment ce legiuitorul a stabilit expres că hotărârile Guvernului trebuie întemeiate pe un act normativ cu forță

superioară, instanța de fond trebuia doar să verifice temeiul în baza căruia H.G. contestată a fost adoptată, iar, în cazul în care nu exista un asemenea act, să dispună anularea hotărârii.

În acest context, soluția dată de instanța de judecată se bazează pe o analiză greșită a principiilor aplicabile și reprezintă o ingerință nepermisă a instanței în activitatea de legiferare, astfel că se impune admiterea recursului pentru motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

II. *Hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei — motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă.*

În speță, instanța de fond nu s-a pronunțat asupra argumentelor E., iar cu privire la fondul cauzei deduse judecării, motivarea primei instanțe nu întrunește cerințele procedurale prevăzute de art. 425 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, pentru că nu arăta, în concret, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței și care au condus la respingerea cererii și argumentele pentru care a înlăturat susținerile E.

Deși a invocat patru motive de nelegalitate, instanța de fond le-a analizat (incorect) împreună, analiza instanței fiind sumară, fără a menționa motivele pentru care a înlăturat argumentele E. pentru fiecare motiv în parte și fără a ține cont de probatoriul administrat de E.

Astfel, instanța nu a argumentat în mod concret motivele pentru care adoptarea H.G. nu se circumscrie dispozițiilor art. 5 din Legea nr. 109/1997, ci doar a indicat textele de lege care reglementează obligativitatea obținerii avizului.

În al doilea rând, în pofida dispozițiilor art. 425 alin (1) din Codul de procedură civilă, referitoare la conținutul hotărârilor judecătorești, prima instanță:

— a omis să se pronunțe asupra motivului de nelegalitate în ce privește încălcarea dispozițiilor Legii nr. 31/1990, respectiv a scopului pentru care este constituită o societate, a faptului că orice facilitate oferită angajaților sau foștilor salariați nu poate fi acordată decât prin convenția părților;

— a ignorat avizele negative emise în cursul anului 2018 de către Ministerul Justiției care a avizat negativ proiectele de modificare a H.G. nr. 1.041/2003, întrucât nu a identificat un temei legal în baza căruia pot fi oferite gratuitățile prevăzute de H.G. nr. 1.041/2003, or acesta a fost primul motiv de nelegalitate invocat;

— nu a motivat în niciun fel respingerea argumentelor prezentate cu privire la nelegalitatea actului atacat din prisma încălcării dreptului de proprietate al reclamantei prin prisma art. 44 din Constituție și încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În al treilea rând, prima instanță nu a expus motivele pentru care au fost înlăturate toate argumentele aduse de E. în susținerea cererii de chemare în judecată.

Astfel, considerentele expuse de Curtea de Apel B. în vederea „motivării” respingerii acțiunii formulate de E. nu pot fi considerate în niciun caz suficiente, prin raportare la întregul raționament expus de reclamantă în cuprinsul acțiunii, răspunsului la întâmpinare și concluziile scrise.

Nu în ultimul rând, hotărârea conține motive contradictorii. Astfel, pe de o parte, instanța a respins excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei și intervenientelor principale, considerând că au dovedit o vătămare în sensul art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, iar, pe de altă parte, în considerente reține că „vătămarea nu rezultă din natura actului atacat”.

Față și de aceste motive contradictorii, în cauză se impune admiterea recursului în temeiul art. 488 alin. (6) din Codul de procedură civilă.

III. *Hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material — motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.*

1. *Aplicarea greșită a prevederilor Legii nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, raportat la prevederile H.G. nr. 1.041/2003.*

Potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 109/1997, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 58/2003: Consiliul Economic și Social (C.E.S.) este consultat obligatoriu de către inițiatorii proiectelor de acte normative și ai proiectelor de programe și strategii nematerializate în proiecte de acte normative, din domeniul său de competență. Rezultatul acestei consultări se concretizează în avize la proiectele de acte normative și la proiectele de programe și strategii.”

În temeiul art. 5 din actul normativ anterior indicat, Consiliul Economic și Social analizează situația economică și socială a țării și face propuneri Guvernului și Parlamentului, în condițiile prevăzute de lege, privind: a) restructurarea și dezvoltarea economiei naționale; b) privatizarea, funcționarea și creșterea competitivității agenților economici; c) relațiile de muncă și politica salarială; d) protecția socială și ocrotirea sănătății; e) învățământul, cercetarea și cultura; f) politicile monetare, financiare, fiscale și de venituri.

În baza art. 7 alin. (1) din aceeași lege, inițiatorii proiectelor de acte normative și de programe și strategii naționale sau sectoriale, care privesc domeniile prevăzute la art. 5, au obligația de a solicita pentru acestea avizul consultativ al Consiliului Economic și Social.

Reclamanta a arătat în cadrul cererii introductive că hotărârea atacată se referă cel puțin la două dintre domeniile prevăzute la art. 5 din Lege, respectiv relațiile de muncă și politica salarială și privatizarea, funcționarea și creșterea activității agenților economici.

În mod eronat Curtea de Apel B. a considerat că H.G. nr. 1.041/2003 nu vizează relațiile de muncă și funcționarea agenților economici, concluzionând în mod greșit că nu era necesar avizul C.E.S. pentru adoptarea H.G. contestat.

Privită în ansamblul său, H.G. nr. 1.041/2003 reglementează cadrul juridic, modalitățile, criteriile și procedurile de acordare a acestei facilități, respectiv condiționarea acordării facilității de vechimea în muncă, precum și de prevederile din contractele colective de muncă.

Or, din moment ce acordarea facilității este condiționată de „vechimea în muncă” sau „prevederea în CCM”, este evident că hotărârea privește unul dintre domeniile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 109/1997, modificată, și anume relațiile de muncă, situație în care avizul consultativ al Consiliului Economic și Social era, desigur, obligatoriu.

Potrivit art. 4 alin. (2), „Sumele necesare suportării contravalorii cotei de energie electrică gratuită vor fi prevăzute în bugetele de venituri și cheltuieli ale societăților comerciale, companiilor, societăților naționale și regiilor autonome din domeniile producerii, transportului, distribuției și furnizării energiei cu ocazia rectificării bugetului”.

Având un astfel de obiect de reglementare, H.G. nr. 1.041/2003 se încadrează în categoriile de acte normative prevăzute de art. 5 lit. b) și c) din Legea nr. 109/1997, astfel încât pentru adoptarea ei era obligatorie obținerea avizului consultativ al C.E.S., conform art. 7 din aceeași lege, soluția instanței de fond fiind greșită.

2. *Aplicarea greșită și încălcarea prevederilor art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și ale Constituției*

Principiul ierarhiei actelor juridice este regăsit în Constituția României, la art. 108:

„(1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.

(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.”

Conform art. 1 alin. (5) din Constituție: „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Art. 77 din Legea nr. 24/2000 statuează că actele date în executarea unui act normativ se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului.

Hotărârea Guvernului nr. 1.041/2003 privind unele măsuri de reglementare a facilităților acordate pensionarilor din sectorul energiei electrice face parte din categoria actelor administrative cu caracter normativ, supuse exigenței respectării principiului ierarhiei actelor normative care presupune obligativitatea conformității actelor administrative cu caracter normativ cu actele normative cu forță juridică superioară în executarea cărora se emit/adoptă.

Contrar celor reținute de instanța de fond, recurenta a criticat tocmai introducerea acestor facilități prin hotărâre de Guvern în lipsa unui act cu forță juridică superioară în temeiul căruia actul contestat să poată fi adoptat. Este irelevant faptul că introducerea facilității prin lege, deci printr-un act cu forță juridică superioară, ar fi produs aceleași consecințe în patrimoniul reclamantei. Interesează pentru dezlegarea corectă a pricinii faptul că facilitatea a fost introdusă pentru prima dată prin actul contestat — H.G. nr. 1.041/2003, fără să fi fost prevăzută într-un act normativ cu forță superioară. Nici Codul muncii, nici Legea energiei și nici un act alt normativ nu prevede acordarea acestei facilități.

Inexistența actului normativ care să stea la baza emiterii H.G. nr. 1.041/2003 nu a fost tăgăduită de părată.

Mai mult, instanța a ignorat și probele depuse, respectiv Avizul nr. 75.541 din 5.09.2018 și Avizul nr. 107.476 din 20.12.2018, ambele emise de Ministerul Justiției, prin care s-au avizat negativ proiectele de modificare a H.G. nr. 1.041/2003 în cursul anului 2018, întrucât nu a fost identificat un temei legal în baza căruia pot fi oferite gratuitățile prevăzute de H.G. nr. 1.041/2003.

De altfel, întreg raționamentul instanței este profund eronat, prin raportare la motivele de nelegalitate invocate de reclamantă.

Astfel, deși a invocat patru motive de nelegalitate distincte, fiecare dintre ele fiind apte să producă o vătămare în sensul art. 1 alin. (1) din Lege, instanța le-a analizat împreună considerând că doar așa poate fi justificat demersul procesual al reclamantei.

În realitate, contrar celor reținute de către instanța de fond, recurenta a contestat tocmai acordarea acestei facilități prin H.G. și nu printr-un act cu forță legii. Susținerile instanței, în sensul că „ceea ce critică reclamanta, din perspectiva actului, nu este acordarea facilității prin H.G. în loc de act normativ de forță legii, ci restrângerea unor drepturi în patrimoniul reclamantei”, nu au niciun suport legal.

Susținerile instanței de fond, în sensul că reclamanta contestă „lipsa unei negocieri” la adoptarea H.G., nu au niciun suport legal.

Atât reclamanta, cât și intervenientele principale au contestat însăși acordarea acestei facilități direct prin hotărâre de Guvern, prin urmare vătămarea produsă provine chiar din forma actului contestat — H.G.

Mai mult, vătămarea reclamantei nu constă doar în consecințele negative asupra patrimoniului reclamantei, așa cum susține instanța de fond, ci și în măsurile organizatorice ce trebuie luate pentru aducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse prin H.G.: alocarea personalului specializat care să înregistreze solicitările foștilor angajați, centralizarea și verificarea cererilor în conformitate cu metodologia aprobată la nivelul societăților, efectuarea plăților etc.

În speță, condiția vătămării este îndeplinită, chiar instanța reținând în considerentele sentinței recurate că „reclamanta afirmă o vătămare a drepturilor sale prin obligațiile pe care le are”.

În ceea ce privește susținerile instanței, în sensul că „Guvernul a înțeles să intervină în blocajul creat, punând în balanță interesul Asociației Pensionarilor din fostele unități MEE, RENEL, CONEL, a identificat soluția adoptării HG contestate, având ca reper și alte situații de acordare de facilități (SNCFR, telecomunicații)”, acestea sunt profund eronate.

În primul rând, raportarea la pensionarii SNCFR este eronată, întrucât drepturile acestei categorii de pensionari sunt reglementate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998, Ordonanța Guvernului nr. 112/1999, Legea nr. 144/2000, și nu printr-o hotărâre de Guvern.

În al doilea rând, legalitatea Hotărârii Guvernului se examinează prin raportare la actele normative cu forță juridică superioară, ținând seama de principiul ierarhiei și forței juridice ale actelor normative consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție și art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, iar nu în raport cu diverse împrejurări care, în opinia Guvernului, reclamă urgență sau „rezolvă” o situație la „presiunea sindicatelor și pentru satisfacerea dorințelor Asociațiilor Pensionarilor” (a se vedea nota de fundamentare emisă la adoptarea H.G.).

3. Aplicarea greșită a prevederilor Legii nr. 31/900 și încălcarea principiului libertății economice

Unul dintre motivele de nelegalitate invocate de reclamantă a fost încălcarea dispozițiilor Legii nr. 31/1990, respectiv a scopului pentru care o societate este constituită.

Conform Legii nr. 31/1990, orice societate având scop lucrativ are o singură rațiune de a fi înființată și lăsată în funcțiune, aceea de a realiza, în condiții legale și cu bună-credință, profituri în vederea distribuirii acestora către acționari, cu consecința achitării taxelor și impozitelor către bugetul de stat.

Orice facilitate oferită angajaților sau foștilor angajați nu poate fi acordată decât prin convenția părților, în condițiile stabilite prin contractul individual sau colectiv de muncă.

Acordarea unor facilități printr-o hotărâre de Guvern presupune o ingerință nepermisă a legiuitorului în convenția părților, o îndepărtare de la scopul pentru care societatea este constituită și o încălcare gravă a principiului libertății economice recunoscut de art. 45 din Constituție.

Cu privire la argumentele instanței de fond, în sensul că reglementarea acordării unor facilități în anumite domenii apare ca o chestiune de oportunitate a politicii sociale, este adevărat că Guvernul este abilitat conform dispozițiilor legale să emită reglementări care să asigure politica internă a statului, însă acestea trebuie să fie adoptate cu respectarea prevederilor legale în vigoare și a principiilor constituționale; în caz contrar, legea permite sancțiuni — în cazul actelor normative de forță legii, ele sunt supuse controlului Curții Constituționale, iar în cazul hotărârilor de Guvern, acestea pot fi atacate în contencios.

În considerarea tuturor argumentelor expuse, solicită admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, admiterea cererii de chemare în judecată, respectiv anularea H.G. nr. 1.041/2003.

3.2. Intervenienta S.F.Î.S.E. „E.S.” — S.A. a declarat recurs principal, în temeiul dispozițiilor art. 488 alin. (1) pct. 4, 6 și 8 din Codul de procedură civilă, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată, invocând motive similare celor arătate de către recurenta reclamantă.

3.3. Intervenienta D.E.E.R. — S.A. a declarat recurs principal, în temeiul dispozițiilor art. 488 alin. (1) pct. 4, 6 și 8 din Codul de procedură civilă, solicitând, la rândul ei, pentru aceleași motive, admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, admiterea cererii de chemare în judecată, astfel cum a fost formulată.

3.4. Pârâțul Guvernul României prin Secretariatul General a declarat recurs incident, în temeiul dispozițiilor art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu privire la soluțiile date de instanța de fond în ceea ce privește excepțiile invocate de acesta, precum și în ceea ce privește considerentele regăsite la pct. 5 din sentință, intitulat „Natura juridică a H.G. nr. 1.041/2003” (filele 5—6 din hotărârea recurată).

Apreciază că soluția instanței de fond de respingere a excepțiilor invocate de Guvernul României nesocotește, în special, prevederile art. 193 din Codul de procedură civilă, precum și pe cele ale art. 7 și art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

1. Astfel, în ceea ce privește aprecierea instanței de fond în sensul că Hotărârea Guvernului nr. 1.041/2003 este un act administrativ cu caracter normativ, opinează că aceasta este greșită.

Analizând prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.041/2003 în funcție de aceste criterii, apreciază că acest act administrativ are un caracter individual, întrucât el nu prevede reglementări de principiu și nu are o aplicabilitate generală, nu se adresează și nu produce efecte *erga omnes*, ci urmărește stabilizarea unei situații juridice precise în favoarea unui număr restrâns și bine definit de subiecte de drept, respectiv persoanelor indicate expres la art. 1—3 din această hotărâre.

Astfel, în mod greșit instanța de fond a reținut că actul administrativ contestat este act administrativ cu caracter normativ, fără a observa că acesta produce efecte numai în raport cu persoanele care dețin calitatea de pensionari, iar anterior au fost angajații anumitor entități, ca atare acesta se adresează unui număr determinat de subiecte de drept, neputându-se reține aplicabilitatea *erga omnes* a acestuia, rolul său fiind acela de a stabili modul de acordare a unor facilități respectivelor persoane.

2. Cu privire la soluția instanței de fond de respingere ca nefondată a excepției inadmisibilității cererii de chemare în judecată prin raportare la termenul de 30 de zile stabilit prin prevederile art. 7 din Legea nr. 554/2004, în speță, sesizarea de către recurenta-reclamantă S.E.E. — S.A. a instanței de contencios administrativ a fost făcută în mod nelegal, cu încălcarea prevederilor legale anterior menționate.

Astfel, prin art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a fost prevăzut un termen de 30 de zile de la comunicare în care persoana care se consideră vătămată poate formula plângere prealabilă împotriva actului administrativ.

Doctrina și jurisprudența au statuat în mod constant că formularea recursului grațios/plângerii administrative prealabile peste termenul legal echivalează cu neexercitarea acestei proceduri care a fost reglementată ca și condiție de exercitare a dreptului la acțiune în materia contenciosului administrativ și a cărei neîndeplinire se sancționează cu respingerea acțiunii ca inadmisibilă.

Potrivit art. 108 alin. (4) din Constituția României, măsura oficială de comunicare către cei interesați a hotărârilor Guvernului, măsură care condiționează însăși intrarea în vigoare a acestor acte administrative, o reprezintă publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Hotărârea Guvernului nr. 1.041/2003 face parte din categoria actelor prevăzute de art. 108 alin. (4) din Legea fundamentală și a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 8 septembrie 2003.

Însă S.E.E. — S.A. a depus la dosarul cauzei o plângere prealabilă referitoare la H.G. nr. 1.041/2003 ce a fost înregistrată la emitentul actului administrativ contestat în data de 26.05.2020.

Coroborând aceste aspecte cu faptul că Hotărârea Guvernului nr. 1.041/2003 face parte din categoria actelor administrative cu caracter individual, reiese că soluția de

respingere a excepției inadmisibilității cererii de chemare în judecată prin raportare la termenul de 30 de zile stabilit prin prevederile art. 7 din Legea nr. 554/2004, pe motiv că aceste prevederi legale nu sunt aplicabile în speță, este pronunțată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii.

3. În ceea ce privește respingerea ca nefondate a excepției tardivității formulării cererii de chemare în judecată, precum și a excepției tardivității formulării cererilor de intervenție principală, și această soluție a fost pronunțată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii, în condițiile în care cererea de chemare în judecată și cererile de intervenție principală formulate în speță nu au respectat termenul de 6 luni, prevăzut la art. 11 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, și nici pe cel de un an, prevăzut la art. 11 alin. (2) din același act normativ.

Astfel cum a menționat anterior, data publicării Hotărârii Guvernului nr. 1.041/2003 este 8 septembrie 2003 (în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 637 din 8 septembrie 2003), însă cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 23.07.2020, iar cererile de intervenție principală la data de 26.01.2021.

Prin urmare, având în vedere caracterul de act administrativ individual al hotărârii a cărei anulare se solicită, se impune admiterea prezentului recurs, casarea hotărârii instanței de fond în ceea ce privește soluția de respingere ca nefondate a excepției tardivității formulării cererii de chemare în judecată și a excepției tardivității formulării cererilor de intervenție principală și, pe cale de consecință, respingerea respectivelor cereri de anulare a H.G. nr. 1.041/2003 ca tardiv formulate.

Totodată, având în vedere prevederile art. 193 din Codul de procedură civilă, instanța de fond trebuia să verifice îndeplinirea procedurii prealabile, condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, astfel cum prevăd dispozițiile imperative ale art. 7 din Legea nr. 554/2004.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Legea nr. 554/2004, cel care se consideră vătămat în drepturile sau interesele sale legitime printr-un act administrativ, înainte de a se adresa instanței competente, trebuie să solicite autorității publice emitente revocarea acestuia.

În ceea ce privește motivarea soluției de respingere a respectivei excepții prin raportare la prevederile art. 7 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, aceasta este greșită, întrucât la data de 26.01.2021, când au fost introduse cererile de intervenție principală prin care recurente-reclamante solicitau anularea Hotărârii Guvernului nr. 1.041/2003, respectivul act administrativ producea în continuare efecte.

Reiese că, în speță, la data sesizării instanței nu erau întrunite condițiile art. 7 alin. (5) din Legea nr. 554/2004, astfel încât instanța de fond a dispus în mod greșit respingerea ca nefondata a excepției.

Or, deoarece recurente-reclamante ce au formulat, în speță, cereri de intervenție principală nu au făcut dovada parcurgerii procedurii prealabile, se impune admiterea prezentului recurs și casarea hotărârii instanței de fond în ceea ce privește soluția de respingere ca nefondata a excepției inadmisibilității invocate prin raportare la prevederile art. 7 din Legea nr. 554/2004 și, pe cale de consecință, respingerea cererilor de anulare a H.G. nr. 1.041/2003 regăsite în respectivele cereri de intervenție principală ca inadmisibile.

4. **Apărățile formulate în cauză**

4.1. *Intimata-intervenientă F.N.S.E.P.* a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului declarat de recurenta-reclamantă și menținerea hotărârii recurate, ca fiind legală și temeinică.

4.2. *Intimata-intervenientă E.F.* — S.A. a formulat întâmpinare prin care a solicitat admiterea recursurilor principale.

4.3. *Recurenta-reclamantă S.E.E.* — S.A. a formulat întâmpinare prin care a solicitat admiterea recursurilor formulate

de intervenientele principale Distribuție Energie Electrică România și FISE Electrica Serv, precum și respingerea recursului incident, ca nefondat.

4.4. *Intimații-intervenienți N.S., M.E., S.E.R.E.J.H. și S.E.* au formulat întâmpinare prin care au solicitat respingerea recursurilor principale.

4.5. *Recurenta-intervenientă D.E.E.R.* — S.A. a formulat întâmpinare prin care a solicitat admiterea recursurilor principale formulate de Societatea Energetică Electrică — S.A. și FISE Electrica Serv — S.A.

4.6. *Recurentul-pârât Guvernul României prin Secretariatul General* a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursurilor principale.

5. **Considerentele Înaltei Curți asupra recursurilor**

Examinând sentința atacată prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor legale incidente, Înalta Curte constată următoarele:

Un prim motiv de nelegalitate valorificat de recurentele principale este cel reglementat de art. 488 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

Se susține că instanța de fond a încălcat principiul ierarhiei actelor juridice consacrat de prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și reluat în art. 108 din Constituție, printr-o imixtiune nepermisă în atribuțiile puterii legislative, stabilind eronat că, deși actul contestat nu se întemeiază pe un act cu forță superioară, chiar dacă facilitățile erau reglementate prin lege, finalitatea actului ar fi fost aceeași.

Într-o încercare de definire a sintagmei „depășirea atribuțiilor puterii judecătorești”, s-a considerat că aceasta semnifică intruziunea autorității judecătorești în sfera activității autorității executive sau legislative, așa cum a fost consacrată de Constituție sau de o lege organică, instanța judecătorească săvârșind acte care intră în atribuțiile unor organe aparținând altei autorități constituite în stat decât cea judecătorească.

Aceasta s-ar putea produce când instanța săvârșește un act pe care numai un organ al puterii executive sau al puterii legislative îl poate face, când consfințește, cu valoare legală, texte abrogate, când contestă puterea legiuită altor texte, când aplică o lege adoptată, înaintea intrării ei în vigoare, când se pronunță pe cale de dispoziții generale.

Instanța săvârșește un „exces de putere”, când fie pronunță o hotărâre judecătorească fără nicio competență în acea problemă, fie chiar și numai când ea săvârșește orice alt act de procedură în afara prerogativelor recunoscute instanțelor prin lege.

În practica instanței supreme s-a statuat că prin exces de putere nu se pot înțelege decât acele atingeri aduse de judecători principiilor constituționale care determină, în interesul general, limitele în care trebuie să se restrângă diferitele puteri, iar nu orice violare de lege sau abateri de la simple reguli de competență.

Conform doctrinei, „excesul de putere” derivă din trecerea abuzivă a „barierelor” între funcțiile ce revin autorităților publice și el este un exces față de limitele fixate prin norme constituționale.

Astfel spus, „excesul de putere” constă în încălcarea de către judecători a principiului separației puterilor în stat, în imixtiunea lor în atribuțiile puterii legislative sau executive.

Înalta Curte constată că, în cauza de față, nu ne aflăm în niciuna din ipotezele prezentate mai sus.

Rolul unei instanțe judecătorești este de a spune dreptul, de a interpreta legea, judecătorul având atribuția de a tranșa litigiul prin interpretarea legii și a convențiilor încheiate între părțile aflate în conflict, iar prin actul jurisdicțional, în finalitatea sa, se tinde la salvagardarea ordinii juridice.

Funcția legiuitorului interferează cu cea a judecătorului pentru finalizarea dreptului în realizarea actului de justiție, neputându-se scoate din sfera de cuprindere a activităților

instanțelor de judecată interpretarea normelor juridice în vigoare ori care nu sunt în vigoare, așa cum de altfel s-a exprimat în mod ferm de foarte multe ori în jurisprudența sa și Curtea Constituțională. Autoritatea judecătorească are competența de a supune unui examen juridic norma legală în discuție, prin aplicarea la cazul concret dedus judecării, intervenind în relațiile sociale concrete aduse în fața sa, iar prin soluționarea acestora nu înseamnă că se încalcă principiul separației puterilor în stat.

Necesitatea interpretării normei juridice rezidă în împrejurarea că, în procesul aplicării legii, judecătorul trebuie să stabilească conținutul exact al normei puse în fața sa, prin clarificarea și lămurirea sensului normei legale, pentru a fi mulată pe situația de fapt prezentată, întrucât normele legale au întotdeauna un caracter general și impersonal, din care trebuie să se extragă esența aplicabilă la cazul concret, care nu își găsește de fiecare dată reflecția în cadrul normei legale generale edictate de legiuitor, iar judecătorul este chemat să observe sensul normei de drept, prin analiza textului acesteia.

Instanțele, în activitatea lor, realizează o interpretare cazuală sau judiciară, care presupune ca, anterior soluționării cauzei, să se studieze circumstanțele speței deduse judecării, calificarea juridică a cauzei și, ulterior, interpretarea normei de drept pentru emiterea actului jurisdicțional final, care încheie activitatea acesteia. În esență, toată activitatea jurisdicțională se rezumă la a interpreta atât norma de drept, cât și conduita părților și a dovezilor administrate în fața sa nemijlocit, prin verificarea situației de fapt prezentate cu ipoteza abstractă a normei de drept, iar, în final, să impună restabilirea ordinii de drept încălcate.

În speță, contrar susținerilor recurentelor, activitatea săvârșită de instanță, de a interpreta legea (asupra modului concret de interpretare Înalta Curte urmând a face propriile evaluări odată cu examinarea celorlalte motive de nelegalitate invocate), în vederea stabilirii, în interesul soluționării cauzei pendinte, a sensului exact al normei de drept, a sferei sale de aplicare, a efectului acesteia, precum și a scopului edictării legii nu apare ca plinindu-se pe ipoteza reglementată la art. 488 pct. 4 din Codul de procedură civilă.

Recurentele S.E.E. — S.A., S.F.Î.S.E. „E.S.” — S.A. și D.E.E.R. — S.A. susțin teza incidenței art. 488 pct. 6 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia casarea unei hotărâri se poate cere atunci când aceasta este nemotivată/conține motive contradictorii.

Se arată că, deși au fost invocate patru motive de nelegalitate, instanța de fond le-a analizat împreună, sumar, fără a menționa motivele pentru care au fost înlăturate argumentele pentru fiecare motiv în parte și fără a ține cont de probatoriul administrat.

Pentru exercitarea controlului de legalitate, modalitatea cercetării fondului este un element esențial întrucât situația de fapt corect determinată constituie fundamentul aplicării dispozițiilor legale și presupune luarea în examinare a tuturor elementelor care ar putea duce la stabilirea situației de fapt, pornind de la raporturile juridice ce au existat între părțile din proces.

Prin raportare la dispozițiile art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor și libertăților fundamentale care instituie dreptul la un proces echitabil din perspectiva obligativității instanțelor de a proceda la un examen efectiv al tuturor observațiilor și argumentelor prezentate de părți și de a motiva hotărârea pronunțată prin prisma acestor elemente, precum și la jurisprudența constantă a Curții Europene de contencios a drepturilor omului, rezultată în special din cauzele împotriva României (*Albina, Buzescu, Dima, Bock și Palade*), instanța de recurs constată că abordarea instanței de fond a fost de natură a surprinde aspectele importante ale cauzei.

Faptul că recurentele nu au fost de acord cu raționamentul judecătorului fondului ori cu modul în care acesta a înțeles să

răspundă criticilor de nelegalitate invocate nu poate echivala cu o nemotivare, în conținutul cererilor de recurs neidentificându-se argumente viabile referitoare la faptul că hotărârea pronunțată nu ar corespunde cerințelor art. 425 alin. (1) lit. b) din noul Cod de procedură civilă.

Verificând conținutul sentinței atacate, instanța de control judiciar constată că aceasta îndeplinește exigențele menționate întrucât judecătorul fondului a expus considerentele care au fundamentat soluția adoptată (asupra cărora instanța de recurs se va apleca odată cu verificarea incidenței pct. 8 al art. 488).

Se susține de asemenea că hotărârea conține motive contradictorii întrucât, pe de o parte, instanța a respins excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei și intervenientelor principale, considerând ca au dovedit o vătămare în sensul art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, iar, pe de altă parte, în considerente reține că „vătămarea nu rezultă din natura actului atacat”.

Înalta Curte constată că în cuprinsul hotărârii judecătorești analizate nu se regăsesc considerente contradictorii, instanța de fond înfățișând într-o manieră coerentă argumentele avute în vedere în adoptarea soluției asupra cererii de chemare în judecată.

În privința vătămării care justifică formularea cererii de anulare a H.G. nr. 1.041/2003, prevederile art. 8 alin. (11) din Legea nr. 554/2004 menționează că persoanele fizice și juridice de drept privat pot formula capete de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Motivând soluția adoptată, instanța de fond a avut în vedere această distincție, ca atare, criticile recurentelor, subsumate motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6, urmează a fi apreciate ca neîntemeiate.

În ceea ce privește motivul comun de recurs, prevăzut la art. 488 pct. 8 din Codul de procedură civilă, în doctrină s-a arătat că hotărârea a fost dată cu aplicarea greșită a legii atunci când instanța a recurs la textele de lege aplicabile speței, dar fie nu le-a aplicat în litera sau spiritul lor, fie le-a aplicat greșit.

Pentru a fi incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă nu este suficient ca recurente să facă trimitere, în mod formal, la sediul materiei unde este reglementată problema de drept ce trebuie soluționată de instanța de recurs, ci trebuie, totodată, ca motivul invocat să se refere la un viciu de legalitate a hotărârii recurate, nu la un aspect de temeinicie a acesteia.

Reclamanta S.E.E. — S.A. a investit instanța de contencios administrativ cu anularea unei H.G., instanța de fond apreciind că hotărârea contestată are caracterul unui act administrativ normativ, în raport cu această apreciere respingând apărările referitoare la nerespectarea termenelor prevăzute de art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (1) din Legea nr. 554/2004.

Înalta Curte constată că H.G. nr. 1.041/2003 privind unele măsuri de reglementare a facilităților acordate pensionarilor din sectorul energiei electrice, astfel cum a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.461/2003, are următorul conținut:

„Art. 1. — (1) Persoanele pensionate din unități care au aparținut fostului Minister al Energiei Electrice, Regiei Autonome de Electricitate «Renel», Companiei Naționale de Electricitate — S.A. beneficiază de o cotă de energie electrică gratuită de 1.200 kWh/an, pentru consumul casnic, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) s-au pensionat până la data de 30 septembrie 2000 din unități care au aparținut fostului Minister al Energiei Electrice, Regiei Autonome de Electricitate «Renel», Companiei Naționale de Electricitate — S.A. și s-au desprins din acestea, prin acte normative;

b) la data pensionării, persoanele respective trebuie să aibă o vechime în aceste unități de minimum 15 ani, până la data desprinderii din fostul Minister al Energiei Electrice, Regia Autonomă de Electricitate «Renel», Compania Națională de Electricitate — S.A.

(2) Persoanele pensionate din activitatea nucleară beneficiază de o cotă gratuită de energie electrică dacă s-au pensionat anterior datei de 1 august 1998, data reorganizării Regiei Autonome de Electricitate «Renel».

(3) Pentru a beneficia de cota de energie electrică gratuită, persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) și care au încheiat contracte de furnizare a energiei electrice la tariful social vor încheia un contract de furnizare a energiei electrice de tip standard, fără abonament.

(4) Persoanele pensionate din activitatea proprie a Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice «Termoelectrica» — S.A., Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice «Electrica» — S.A., Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice «Hidroelectrica» — S.A., Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A. beneficiază de cota gratuită de energie electrică dacă au o vechime în aceste unități de minimum 15 ani sau ultimii 10 ani consecutivi în aceste unități înainte de pensionare.

Art. 2. — De facilitățile prevăzute la art. 1 beneficiază și:

a) soția sau soțul titularului de drept al contractului de furnizare a energiei electrice de tip standard fără abonament, decedat, până la recăsătorire, dacă titularul de drept a lucrat în condițiile prevăzute la art. 1 minimum 20 de ani și dacă facilitățile erau prevăzute în contractele colective;

b) pensionarii de invaliditate gradul I și II, dacă la data pensionării îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1;

c) pensionarii care au fost disponibilizați în urma unor măsuri de concediere colectivă și care, ulterior, s-au pensionat fără a se mai fi încadrat în muncă până la data pensionării, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Persoanele pensionate după data de 30 septembrie 2000 din societățile desprinse prin acte normative din cadrul fostului Minister al Energiei Electrice, fostei Regii Autonome de Electricitate «Renel», Companiei Naționale de Electricitate — S.A. și, ulterior acestora, prin programe de restructurare, reorganizare sau privatizare vor putea beneficia de cote gratuite de energie electrică dacă societățile respective aveau prevăzute pentru angajații lor astfel de facilități prin contractele colective de muncă.

Art. 4. — (1) Contravaloarea cotei de energie electrică va fi suportată diferențiat, astfel:

a) pentru persoanele pensionate care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 1, de către Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice «Hidroelectrica» — S.A. și filialele sale, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A. și filialele sale, Societatea Comercială pentru Servicii de Mentenanță a Rețelei Electrice de Transport «Smart» — S.A., Societatea Națională «Nuclearelectrica» — S.A., Regia Autonomă pentru Activități Nucleare, Societatea Comercială de Producere a Energiei Electrice și Termice «Termoelectrica» — S.A. și filialele sale, Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice «Electrica» — S.A. și filialele sale, Societatea Comercială «Electrocentrale Deva» — S.A., Societatea Comercială «Electrocentrale Rovinari» — S.A., Societatea Comercială «Electrocentrale Turceni» — S.A., Societatea Comercială «Electrocentrale București» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Rovinari» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv București» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Turceni» — S.A., Societatea Comercială de

Reparații și Servicii «Termoserv Craiova» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Deva» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Mureș» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Galați» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Constanța» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Brăila» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Pârșeni» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Borzești» — S.A., Societatea Comercială de Reparații și Servicii «Termoserv Doicești» — S.A.;

b) pentru persoanele pensionate prevăzute la art. 3, Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice «Electrica» — S.A. va încasa contravaloarea energiei electrice consumate în același regim ca pentru orice abonat casnic, urmând ca, în baza facturilor emise, fiecare societate să le ramburseze acestora contravaloarea consumului respectiv;

c) pentru pensionarii prevăzuți la art. 1 și 2, modul de încasare a contravalorii energiei electrice și a plății impozitului aferent acesteia se va stabili prin protocol între societățile comerciale prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a), astfel încât să se evite deplasarea persoanelor pensionate beneficiare ale acestui drept de la domiciliu la societatea la care sunt arondate pentru acordarea cotei de energie electrică gratuită.

(2) Sumele necesare suportării contravalorii cotei de energie electrică gratuită vor fi prevăzute în bugetele de venituri și cheltuieli ale societăților comerciale, companiilor, societăților naționale și regiilor autonome din domeniile producerii, transportului, distribuției și furnizării energiei cu ocazia rectificării bugetului.

Art. 5. — În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002, cu modificările și completările ulterioare, aceste facilități constituie avantaje în natură, care se supun impozitării, în condițiile legii.

Art. 6. — Persoanele pensionate din unitățile care s-au desprins din cadrul Societății Comerciale de Producere a Energiei Electrice și Termice «Termoelectrica» — S.A., în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a unor centrale termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene sau locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 643/2002, vor putea beneficia de cota gratuită de energie electrică în conformitate cu prevederile contractelor colective de muncă, în limita fondurilor prevăzute în bugetele de venituri și cheltuieli ale societăților comerciale respective.”

Înalta Curte apreciază ca nefondate criticile formulate de recurentul pârât Guvernul României, hotărârea instanței de fond, sub acest aspect, fiind dată cu interpretarea și aplicarea corectă a dispozițiilor art. 7 și 11 din Legea nr. 554/2004.

Pentru a verifica incidența art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, prealabil, se impune clarificarea naturii juridice a actului administrativ contestat în cauză, aspect asupra căruia opiniile părților sunt divergente.

În acest sens se impune a fi lămurit dacă actul administrativ cu a cărui legalitate a fost învestită instanța de fond a verifica are caracter individual sau normativ, întrucât regimul plângerii prealabile are valențe specifice în cazul fiecărei categorii în parte.

Așa cum s-a reținut în doctrină și în jurisprudență, distincția dintre actele administrative normative și cele cu caracter individual se face pe tărâmul întinderii efectelor juridice pe care le produc.

Actele administrative normative conțin reguli de conduită generale, abstracte și impersonale de aplicabilitate repetată.

Stabilind reguli de conduită, raporturi juridice de drept abstract, ele se aplică în mod repetat și pentru orice situație particulară care intră sub incidența normei, eficiența acesteia neîncetând prin unul sau mai multe acte individuale de aplicare. În raport cu aceste caracteristici, actul administrativ își păstrează caracterul normativ, chiar dacă la data publicării sale ar fi determinabile subiectele de drept cărora urmează să le fie aplicat, însă rămân nedeterminate toate subiectele de drept care îi vor resimți efectele pe parcursul activității sale.

În contrapondere, actele administrative cu caracter individual se caracterizează prin aceea că produc efecte juridice numai cu privire la subiecte de drept determinate, individualizate ca atare în cuprinsul lor, cărora, în virtutea autorității lor publice, le prescrie o conduită concretă, iar cu unele excepții (autorizațiile) își epuizează conținutul prin executare.

În ceea ce privește scopul emiterii lor, așa cum rezultă din economia Legii nr. 554/2004, actele administrative cu caracter normativ sunt adoptate/emise în scopul organizării executării legii/dispozițiilor legale, în timp ce actele administrative cu caracter individual se emit totdeauna exclusiv pentru punerea în aplicare, pentru aplicarea în concret a legii/dispozițiilor legale.

Plecând de la aceste premise teoretice, Înalta Curte constată că prima instanță a făcut o apreciere corectă asupra naturii juridice a H.G. ce face obiectul acțiunii, considerând că ar avea caracterul unui act administrativ normativ.

Astfel, în privința acesteia nu se poate reține că ar fi aplicabilă unor situații strict determinate, pentru că aceasta conține reguli generale, care sunt de aplicabilitate repetată tuturor persoanelor care la fiecare aplicare îndeplinesc exigențele sale.

Însă, așa cum s-a arătat în precedent, chiar dacă la fiecare aplicare pot fi identificați toți subiecții cărora li se aplică, având în vedere caracterul repetitiv al acestor facilități, nu se poate afirma că pot fi determinați toți subiecții care vor intra sub incidența acestui act administrativ.

În raport cu caracterul repetabil al aplicării hotărârii atacate, cu caracterul nedeterminat de subiecți care vor intra sub incidența acestuia, actul administrativ contestat este în mod evident cu caracter normativ, dinamica persoanelor beneficiare variind, fără a putea face vreo previziune cu privire la persoanele cărora li se va aplica, ca în cazul actului administrativ individual.

Așadar, corect a stabilit instanța de fond că „H.G. nr. 1.041/2003 conține reguli generale, de aplicabilitate repetată, iar destinatarii acestuia sunt un număr indeterminat de subiecți — «persoanele pensionate» din unități care au aparținut fostului Minister al Energiei Electrice, Regiei Autonome de Electricitate «Renel», Companiei Naționale de Electricitate — S.A. și soții acestora. H.G. nr. 1.041/2003 nu enumeră nominal persoanele «pensionate», din moment ce are în vedere nu numai persoanele pensionate efectiv la momentul adoptării H.G., ci și pe cele pensionate pe parcursul aplicării H.G. respectiv, așadar inclusiv în viitor, actul fiind de aplicabilitate repetată cât timp este în vigoare; acest act se adresează unor subiecți nedeterminați la momentul emiterii actului, mai cu seamă în contextul în care vizează și viitorii pensionari/soții acestora ...”.

Având în vedere că hotărârea contestată în cauză este un act normativ, procedura prealabilă în cazul acestuia nu este supusă vreunui termen, putând fi formulată oricând conform art. 7 alin. (1) și art. 11 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, astfel că în mod corect instanța de fond a respins excepțiile inadmisibilității și tardivității acțiunii.

În ceea ce privește motivul de nelegalitate circumscris pct. 8 al art. 488 din Codul de procedură civilă, invocat de recurentele principale, acestea au susținut nelegalitatea H.G. nr. 1.041/2003 din următoarele considerente:

— actul administrativ contestat încalcă principiul ierarhiei actelor juridice prevăzut de art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000

privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative;

— H.G. nr. 1.041/2003 a fost adoptată în lipsa avizului consultativ prevăzut obligatoriu de Legea nr. 109/1997 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social;

— H.G. nr. 1.041/2003 aduce atingere dreptului de proprietate, așa cum este reglementat de Constituție, Codul civil și CEDO;

— prin adoptarea H.G. nr. 1.041/2003 se încalcă dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile, respectiv scopul pentru care se constituie o societate.

Cu privire la nesolicitarea avizului consultativ al Consiliului Economic și Social, Înalta Curte reține punctul de vedere exprimat de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 391 din 8.06.2021, respectiv:

„... art. 141 din Constituție se rezumă doar la consacrarea rolului Consiliului Economic și Social ca organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului, iar pentru detalii privind domeniile de specialitate în care acesta este consultat, textul face trimitere la legea sa organică de înființare, organizare și funcționare. Curtea a reținut, totodată, că norma constituțională, exprimând sintetic rolul pur consultativ pentru Parlament și Guvern al Consiliului Economic și Social, nu face niciun fel de referire expresă la obligația inițiatorilor proiectelor de acte normative de a solicita avizul consultativ al Consiliului Economic și Social și nici cu privire la mecanismele de consultare a acestui organ consultativ, acestea fiind tratate în legea de organizare și funcționare a acestuia, la care Legea fundamentală face trimitere. Curtea a reținut însă că, într-un mod cu totul diferit, legiuitorul constituant a reglementat în art. 79 din Legea fundamentală rolul Consiliului Legislativ, care «este organ consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații. El ține evidența oficială a legislației României». Sub acest aspect, nesolicitarea avizului consultativ al Consiliului Legislativ duce la neconstituționalitatea legii sau ordonanței — simplă sau de urgență. Curtea a statuat, prin urmare, că, dacă voința legiuitorului constituant ar fi fost în sensul impunerii obligativității solicitării avizului, atunci aceasta ar fi fost exprimată în cuprinsul art. 141 din Legea fundamentală, într-un mod asemănător celui folosit la redactarea art. 79 pentru reglementarea rolului și atribuțiilor Consiliului Legislativ ...”

Cu privire însă la susținerile referitoare la faptul că actul administrativ contestat încalcă principiul ierarhiei actelor juridice prevăzut de art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, Înalta Curte validează apărările reclamantei și ale intervenientelor, reținând că acest principiu este consacrat de prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și ale art. 4 alin. (3) al Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, intitulat „Ierarhia actelor normative”.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale menționate, actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă.

De asemenea, art. 77 din Legea nr. 24/2000 statuează că actele date în executarea unui act normativ se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului.

Așadar, inclusiv Hotărârea Guvernului nr. 1.041/2003 privind unele măsuri de reglementare a facilităților acordate pensionarilor din sectorul energiei electrice este supusă exigenței respectării principiului ierarhiei actelor normative, care presupune, așa cum s-a menționat anterior, obligativitatea conformității actelor administrative cu caracter normativ cu actele normative cu forță juridică superioară în executarea cărora se emit/adoptă.

Contrar celor reținute de instanța de fond, introducerea unor facilități în favoarea unor persoane, prin hotărâre de Guvern, în lipsa unui act cu forță juridică superioară în temeiul căruia actul contestat să poată fi adoptat, viciază legalitatea acestuia, fiind irelevant faptul că introducerea aceluiași facilități prin lege, deci printr-un act cu forță juridică superioară, ar fi produs aceleași consecințe în patrimoniul reclamantei și intervenientelor.

Mai mult, independent de restrângerea unor drepturi în patrimoniul reclamantei și al intervenientelor, ceea ce atrage nelegalitatea actului este modalitatea în care a fost emis, neputându-se reține argumentul instanței de fond în sensul că hotărârea este validă întrucât acordarea facilităților pentru salariații/pensionarii din sectorul energetic a fost și este o măsură „de tradiție” în sistemul nostru de drept.

Pârâțul Guvernul României a susținut că actul contestat a fost adoptat în baza Legii nr. 254/2010 pentru abrogarea Legii nr. 98/1994 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele legale de igienă și sănătate publică, act normativ emis ulterior H.G. nr. 1.041/2003 și fără legătură cu acesta, așa cum corect sesizează recurente.

Art. 107 din Constituție, art. 11 lit. m) și r) din Legea nr. 90/2001 nu acoperă această neregularitate, acestea fiind doar temeiurile legale în baza cărora Guvernul este abilitat să adopte hotărâri, iar nu și norma primară a cărei organizare/executare se reglementează prin hotărârea adoptată.

În baza art. 108 din Constituție, art. 11 lit. c) și art. 26 alin. (1) teza a II-a din Legea nr. 90/2001, hotărârile de guvern pot avea ca obiect de reglementare exclusiv modul de aplicare, de punere în executare a legii, fără să adauge sau să modifice o lege, în sensul strict al termenului.

Cum o hotărâre de guvern trebuie să se întemeieze pe lege sau pe un act normativ de forță legii și nu poate cuprinde reglementări primare ale relațiilor sociale în lipsa unui temei existent într-un act juridic cu forță superioară, iar în speță H.G. atacat stabilește pentru prima dată obligații în sarcina unităților

care au aparținut fostului Minister al Energiei Electrice, R.A. Enel, C.N. Electricitate — S.A., deși niciun act cu forță juridică superioară nu reglementează aceste obligații, apare evident că prin hotărârea de guvern atacată s-a legiferat, încălcându-se principiul ierarhiei actelor juridice.

Raportat la aceste considerente, nu se mai impune a se analiza celelalte critici de nelegalitate a actului administrativ contestat.

6. Temeiurile de drept ale soluției pronunțate în recurs

Pentru considerentele arătate, Înalta Curte, în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 și art. 497 din Codul de procedură civilă, va admite recursurile principale declarate de reclamanta S.E.E. — S.A. și de intervenientele S.F.Î.S.E. „E.S.” — S.A. și D.E.E.R. — S.A. împotriva Sentinței civile nr. 670 din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel B. — Secția a a contencios administrativ și fiscal.

Va casa, în parte, sentința recurată și, în rejudecare:

Va admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta S.E.E. — S.A. și cererile de intervenție principală formulate de intervenientele E.F. — S.A., S.F.Î.S.E. „E.S.” — S.A. și D.E.E.R. — S.A., în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României prin Secretariatul General.

Va anula Hotărârea Guvernului nr. 1.041/2003 privind unele măsuri de reglementare a facilităților acordate pensionarilor din sectorul energiei electrice.

Va respinge cererile de intervenție accesorie, în favoarea Guvernului României, formulate de intervenienții M.E., N.S., S.E.R.E.J.H., S.E., F.N.S.E.P., B.I., B.I.A., M.Ș., P.R., P.V., G.C., G.E.I., A.M.A., B.A., S.I., Z.L., P.I., D.A., I.C., B.P., G.I., R.I., K.S., D.G., S.P., B.L., D.V., D.M.T., S.G.M., S.O., P.V., M.P., T.F., G.M., H.R., K.L., P.I., P.Ș., C.V., P.I., C.M., F.A., B.A., S.F., M.I., G.E., S.A. și S.T.

Vor fi menținute în rest dispozițiile sentinței atacate.

Va respinge recursul incident declarat de pârâțul Guvernul României prin Secretariatul General împotriva aceleiași sentințe, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

DECIDE:

Admite recursurile principale declarate de reclamanta S.E.E. — S.A. și de intervenientele S.F.Î.S.E. „E.S.” — S.A. și D.E.E.R. — S.A. împotriva Sentinței civile nr. 670 din 28 aprilie 2021 a Curții de Apel B. — Secția a a contencios administrativ și fiscal.

Casează, în parte, sentința recurată și, în rejudecare:

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta S.E.E. — S.A. și cererile de intervenție principală formulate de intervenientele E.F. — S.A., S.F.Î.S.E. „E.S.” — S.A. și D.E.E.R. — S.A., în contradictoriu cu pârâțul Guvernul României prin Secretariatul General.

Anulează Hotărârea Guvernului nr. 1.041/2003 privind unele măsuri de reglementare a facilităților acordate pensionarilor din sectorul energiei electrice.

Respinge cererile de intervenție accesorie, în favoarea Guvernului României, formulate de intervenienții M.E., N.S., S.E.R.E.J.H., S.E., F.N.S.E.P., B.I., B.I.A., M.Ș., P.R., P.V., G.C., G.E.I., A.M.A., B.A., S.I., Z.L., P.I., D.A., I.C., B.P., G.I., R.I., K.S., D.G., S.P., B.L., D.V., D.M.T., S.G.M., S.O., P.V., M.P., T.F., G.M., H.R., K.L., P.I., P.Ș., C.V., P.I., C.M., F.A., B.A., S.F., M.I., G.E., S.A. și S.T.

Menține în rest dispozițiile sentinței atacate.

Respinge recursul incident declarat de pârâțul Guvernul României prin Secretariatul General împotriva aceleiași sentințe, ca nefondat.

Definitivă.

Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu dispozițiile art. 23 din Legea nr. 554/2004.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 iunie 2022.

JUDECĂTOR
MARIA HRUDEI

Magistrat-asistent,
Ionel Ciprian Burlacu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 460008